

Mallasohran viljely on lisääntynyt

Martti Vuorinen ja Arjo Kangas, MTT

Mallasohran laatutekijöistä tärkeimmät ovat jyväkoon tasaisuus ja isojuväisyys, sopiva valkuaispitoisuus sekä riittävä itävyys. Suurin osa mallasohrasta on kaksitahoisia, mutta Polartop-lajike edustaa monitahoista entsyymimallasohraa.

Viime vuonna mallasohraa viljeltiin runsaan 160 000 hehtaarin alalla. Tästä Barke-lajikkeen osuus oli 28 %, Scarlettin 25 %, Saanan 13 %, Annabellin 11 %, Braemarin 8 %, Prestigen 4 % ja Polartopin 1 %. Myös lähinnä Etelä-Suomeen soveltuvan uuden mallasohralajikkeen NFC Tiplen viljelyosuus oli jo huomattava eli 8 %.

NFC Tipple etelässä satoisa

Mallasohralajikkeista satoisin kahdella eteläisimmällä viljelyvyöhykkeellä on NFC Tipple. Se on ottanut kärkitilan tähän saakka sitä pitäneeltä Annabellilta. Kolmannella viljelyvyöhykkeellä Barke ohittaa sen satoisuudessa.

NFC Tipple on hyvin satoisa kaikilla kivennäismailla. Happamalla maalla Saana menestyy hieman monitahoista Polartopiakin paremmin.

Kasvuajaltaan Saana on aikaisin kaksitahoinen ohramme. Se tuleeentuu vajaan kolme päivää Polartopin jälkeen. Scarlett tuleeentuu pari päivää Saanan jälkeen. Braemar on näistä päivän sekä Prestige ja Barke kaksi päivää myöhäisempiä. Annabell on Saanaa viisi päivää myöhäisempi ja NFC Tipple tasan viikon myöhäisempi.

Kokeissa on saatu uusimman mallaslajikkeen NFC Tiplen lakoprosentiksi 16. Prestige ja Saana lakoutuvat vain hiukan sitä enemmän. Myös Annabellissa on lakoa vain 20 %.

Polartopin ohella on entsyymimallaiden valmistukseen hyväksytty 1980-luvun alussa Hankkijan Pokko, mutta siitä ei kuitenkaan enää ole nykyajikkeisiin verrattavia tuloksia.

Valkuaisessa vuosivaihteluja

Viralliset lajikekokeet lannoitetaan samoin kuin rehuviljat. Tällöin lajikkeiden välinen järjestys saadaan kuitenkin selville.

